



ASIA DE EST

Regiunea indo-pacifcă trece prin schimbări rapide și, întrucât aici trăiește peste 50 % din populația lumii, ea devine o regiune geostrategică esențială. Două treimi din comerțul mondial cu containere trece prin regiunea indo-pacifcă, iar culoarele sale maritime sunt principalele rute comerciale și de aprovizionare cu energie. [Strategia UE pentru cooperare în regiunea indo-pacifcă](#) a fost adoptată în septembrie 2021 pentru a crește participarea UE în regiune, a construi parteneriate, a consolida ordinea internațională bazată pe norme și a aborda problemele globale. Uniunea își adaptează instrumentele actuale pentru a-și sprijini [autonomia strategică](#). [Busola sa strategică pentru securitate și apărare](#), aprobată oficial de Consiliu în martie 2022, promovează o arhitectură de securitate regională deschisă și bazată pe norme, inclusiv rute maritime securizate, consolidarea capacităților și o prezență navală sporită în regiunea indo-pacifcă. Asia de Est se confruntă cu probleme de securitate în regiune, cum ar fi provocarea nucleară din Coreea de Nord, disputele maritime legate de Marea Chinei de Sud și de Est și problema Taiwanului. UE este un actor economic puternic în Asia de Est și depune eforturi pentru a promova comerțul echitabil, multilateralismul, consolidarea instituțiilor, democrația, buna guvernare și drepturile omului.

Această fișă descrie regiunea Asia de Est. A se vedea, de asemenea, fișă tehnică privind Asia de Sud ([5.6.7](#)) și cea privind Asia de Sud-Est ([5.6.9](#)).

TEMEI JURIDIC

- Titlul V (Acțiunea externă a UE) din Tratatul privind Uniunea Europeană;
- Articolele 206-207 (comerț) și 216-219 (acorduri internaționale) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE);
- Acordurile de parteneriat și cooperare (relațiile bilaterale).

ASIA DE EST

A. China

UE și China au stabilit legături diplomatice oficiale în 1975. Relațiile au fost suspendate în urma reprimării violente a protestelor din Piața Tiananmen de către forțele militare în 1989. UE a reluat relațiile abia în 1994, dar embargoul asupra armelor impus în 1989 rămâne în vigoare.



Sub conducerea președintelui Xi Jinping, situația politică a Chinei s-a schimbat considerabil din 2012. În 2018, a fost adoptată o revizuire a Constituției, care a permis lui Xi Jinping să dețină funcția pe care o ocupă, pe o perioadă nedeterminată, fără limitarea numărului de mandate pentru posturile de secretar general al Partidului Comunist Chinez, de șef de stat și de comandant al armatei. China a adoptat o abordare mai agresivă și mai coercitivă în politica sa externă, bazându-se pe armata cu cei mai mulți militari activi disponibili la nivel mondial. China a avut cele mai mari cheltuieli militare din lume în 2021, după Statele Unite, reprezentând aproximativ 14 % din totalul mondial, cu un buget estimat de 293 de miliarde USD. La 17 iunie 2022, China a lansat oficial cel de-al treilea portavion, Fujian (denumit după provincia situată vizavi de Taiwan), în cadrul unui efort continuu de construire a unor forțe armate complet moderne care să rivalizeze cu armata SUA din 2027. Un al patrulea portavion este, de asemenea, în construcție în China și se raportează că ar putea avea propulsie nucleară. Forțele navale ale Chinei construiesc nave de război într-un ritm mai rapid decât toate celelalte puteri împreună. China își extinde și își mărește prezența militară în Marea Chinei de Sud, în Strâmtoarea Taiwan și în Strâmtoarea Malacca, care sunt vitale pentru comerțul internațional și, în special, pentru comerțul chinez.

Interdependențele economice și geopolitice crescând între cei doi parteneri se reflectă în [Agenda strategică comună de cooperare UE-China 2020](#), care a aprofundat și a extins cooperarea într-o gamă largă de domenii, precum politica externă și de securitate, dezvoltarea economică, guvernarea globală și cooperarea multilaterală în domeniul comerțului și al investițiilor, domeniile sociale și de mediu și alte domenii, inclusiv contactele interpersonale. Cu toate acestea, relațiile bilaterale UE-China s-au deteriorat în 2022, în special ca urmare a poziției Chinei față de agresiunea Rusiei în Ucraina, a contramăsurilor sale împotriva sancțiunilor UE privind drepturile omului și, recent, ca urmare a constrângerii și agresiunii sale economice în Strâmtoarea Taiwan.

Poziția Chinei cu privire la agresiunea Rusiei împotriva Ucrainei a creat noi tensiuni între aliații occidentali și China. Deși China nu a aprobat războiul ca atare, „neutralitatea” sa față de Rusia constituie un exemplu pentru alte țări asiatice. China nu s-a alăturat sancțiunilor împotriva Rusiei, iar cooperarea militară dintre China și Rusia s-a intensificat de la invadarea Ucrainei de către Rusia, întrucât China a decis să îl sprijine tacit pe Putin. Deși China și Rusia nu au un acord militar oficial, au crescut vânzările de arme și exercițiile militare comune între cele două țări. În septembrie 2022, China a participat la exercițiile „Vostok 22” pe coasta de est a Rusiei, la care au participat aproximativ 50 000 de soldați și 5 000 de echipamente militare.

Pentru prima dată, NATO a considerat China o provocare în [conceptul său strategic pe 10 ani, care a fost adoptat la Madrid în iunie 2022](#). Conceptul strategic recunoaște amenințarea tot mai mare pe care o reprezintă China, având în vedere influența sa economică și militară tot mai mare și creșterea agresivității militare în regiunea indo-pacifică, inclusiv utilizarea operațiunilor hibride și cibernetice rău-intenționate, retorica conflictuală și faptul că folosește dezinformarea pentru a submina ordinea internațională bazată pe norme, inclusiv în domeniul spațial, cibernetic și maritim.

China a încălcat apele teritoriale și spațiul aerian taiwaneze (cu o intensificare în vara anului 2022) și a construit terenuri artificiale și instalații militare în Marea Chinei de Sud.



UE promovează guvernanta globală și cooperarea multilaterală pentru disputa privind Marea Chinei de Sud, fără a interveni în revendicările teritoriale, considerând libertatea de navigație și survolarea drept o preocupare majoră. UE încurajează părțile în litigiu să caute soluții pașnice și negociate și să respecte dreptul internațional, în conformitate cu [Convenția Națiunilor Unite asupra dreptului mării \(UNCLOS\)](#). Marea Chinei de Sud are o importanță economică și strategică uriașă: este traversată de aproximativ o treime din traficul maritim mondial și conține resurse piscicole și energetice mari. China revendică aproximativ 90 % din Marea Chinei de Sud în temeiul „liniei de nouă puncte”.

China este un concurent economic al UE și chiar un rival sistemic, cu influență politică din ce în ce mai mare, care remodelează structurile de guvernanta internațională. Inițiativa Chinei „O centură, un drum” ajunge în toate colțurile globului, promovând globalizarea cu caracteristici chineze, cum ar fi contractarea netransparentă, standardele de muncă chineze și politicile în materie de datorii. China își propune să devină lider mondial în industriile de înaltă tehnologie și tehnologiile digitale, inclusiv inteligența artificială și tehnologia 5G. China a dezvoltat în mod sistematic strategii de influențare prin intermediul campaniilor de dezinformare.

Reuniunea liderilor UE-China din 30 decembrie 2020 s-a axat pe încheierea negocierilor pentru un acord cuprinzător privind investițiile (ACI). UE a adoptat un punct de vedere critic despre procesul de negociere, dezechilibrele existente și lipsa reciprocității în multe domenii, în special în relațiile comerciale și de investiții. ACI trebuie ratificat de Parlament, care a refuzat până în prezent aprobarea sa din cauza poziției Chinei față de agresiunea Rusiei împotriva Ucrainei, a agresivității sale militare împotriva Taiwanului și a sancțiunilor pe care le-a impus în martie 2021 împotriva a cinci deputați în Parlamentul European și a patru entități europene, ca represalii pentru sancțiunile Consiliului împotriva Chinei ca răspuns la arestările arbitrare pe scară largă ale uigurilor în Xinjiang.

Cel de-al 23-lea summit UE-China a avut loc în aprilie 2020. UE și China au discutat pe larg despre agresiunea Rusiei împotriva Ucrainei. UE a îndemnat China să sprijine eforturile de a pune capăt imediat vărsării de sânge în Ucraina, ținând seama de rolul Chinei în lume ca membru permanent al Consiliului de Securitate al ONU, precum și de relațiile sale deosebit de strânse cu Rusia. Un alt punct de discuție a fost redresarea în urma pandemiei de COVID-19, care este o prioritate comună. UE și-a confirmat angajamentul de a colabora cu China și cu alte state membre ale Organizației Mondiale a Sănătății pentru un nou acord privind prevenirea, pregătirea și răspunsul în caz de pandemie. Au fost discutate și schimbările climatice și cooperarea economică. UE și-a reafirmat angajamentul față de politica sa „O singură Chină”, exprimându-și, în același timp, îngrijorarea cu privire la creșterea tensiunilor dintre China și Taiwan.

Cel de-al nouălea dialog economic și comercial la nivel înalt UE-China a avut loc în iulie 2022, concentrându-se asupra problemelor economice globale, a perturbărilor lanțurilor de aprovizionare cauzate de COVID-19 și a impactului invadării Ucrainei de către Rusia, de exemplu asupra piețelor alimentare, energetice și financiare.

UE și China sunt parteneri comerciali importanți. În 2021, China a fost a treia destinație a exporturilor de bunuri din UE (10,2 %) și principala sursă a importurilor de bunuri în UE (22,4 %). Importurile UE din China au totalizat 363 de miliarde EUR în 2019 și 472



de miliarde EUR în 2021. Exporturile UE către China s-au ridicat la 198 de miliarde EUR în 2019 și la 223 de miliarde EUR în 2021. Aceasta înseamnă aproximativ 1,3 miliarde EUR pe zi de importuri și 600 de milioane EUR pe zi de exporturi, ceea ce face ca schimburile comerciale dintre UE și China să se ridice la un total de 1,9 miliarde EUR pe zi.

Parlamentul este profund preocupat de situația drepturilor omului în China și a atras atenția asupra încălcărilor drepturilor omului în China, inclusiv asupra detențiilor arbitrare, lagărelor de muncă și pedepsei cu moartea. Parlamentul a adoptat rezoluții care condamnă reprimarea de către China a opoziției politice și a activiștilor pentru democrație din Hong Kong, exprimându-și îngrijorarea despre legea privind securitatea națională în Hong Kong și solicitând Uniunii să apere gradul ridicat de autonomie al Hong Kong-ului.

Parlamentul și-a exprimat, de asemenea, îngrijorarea cu privire la Xinjiang și la situația uigurilor, condamnând munca forțată și exploatarea minorităților uigure. Parlamentul a adoptat, de asemenea, rezoluții referitoare la Tibet, mai exact referitoare la situația minorităților etnice și religioase.

Cele mai recente rezoluții ale Parlamentului referitoare la China au fost:

- [Rezoluția din 20 mai 2021 referitoare la contrasancțiunile adoptate de China împotriva unor entități din Uniune, deputați din Parlamentul European și parlamentari din UE;](#)
- [Rezoluția din 16 septembrie 2021 referitoare la o nouă strategie UE-China;](#)
- [Rezoluția din 20 ianuarie 2022 referitoare la încălcări ale libertăților fundamentale în Hong Kong;](#)
- [Rezoluția din 5 mai 2022 referitoare la relațiile privind continuarea recoltării de organe în China;](#)
- [Rezoluția din 9 iunie 2022 referitoare la situația drepturilor omului în Xinjiang, inclusiv la dosarele poliției din Xinjiang;](#)
- [Rezoluția din 7 iulie 2022 referitoare la arestarea Cardinalului Zen și a administratorilor Fondului de ajutor umanitar 612 în Hong Kong.](#)

B. Taiwan

UE și-a asumat angajamentul față de politica „O singură Chină”, referindu-se la Taiwan ca teritoriu vamal separat și nu ca stat suveran, recunoscând Taiwanul ca entitate economică și comercială și sprijinind participarea Taiwanului la forumurile multilaterale. UE sprijină soluționarea pașnică a conflictului dintre Taiwan și China și se opune utilizării forței sau amenințării cu forța. UE a dezvoltat un dialog bine structurat privind chestiunile economice și comerciale cu Taiwanul în sectoare, cum ar fi sectorul automobilelor, cel farmaceutic, cel al produselor cosmetice și cel al dispozitivelor medicale. În 2021, Taiwanul a fost al 12-lea partener comercial al UE, în timp ce UE a fost al cincilea partener comercial al Taiwanului, după China, Statele Unite, Hong Kong și Japonia. Asociația Națiunilor din Asia de Sud-Est (ASEAN) a fost, de asemenea, un partener comercial de prim rang al Taiwanului. Comerțul total cu mărfuri dintre UE și Taiwan în 2021 s-a ridicat la aproximativ 64 de miliarde EUR, cu un deficit comercial de



7,1 miliarde EUR pentru UE. Comerțul bilateral UE-Taiwan a crescut cu 17,8 % între 2020 și 2021. Exporturile UE către Taiwan în 2021 s-au ridicat la 28,41 miliarde EUR, în timp ce importurile UE din Taiwan s-au ridicat la 35,57 miliarde EUR.

UE și Taiwanul organizează, de asemenea, consultări anuale despre diverse aspecte necomerciale. Cea de a treia consultare între Taiwan și UE în domeniul muncii și cea de a patra consultare Taiwan-UE privind drepturile omului au avut loc în februarie și, respectiv, iulie 2021. Ambele părți s-au angajat să promoveze și să protejeze drepturile omului și principiile democratice, precum și statul de drept. O gamă largă de subiecte sunt, de asemenea, discutate în cadrul consultărilor anuale, cum ar fi drepturile lucrătorilor migranți, în special pentru lucrătorii casnici și în industria pescuitului, pedeapsa cu moartea, egalitatea de gen și tratamentul echitabil pentru persoanele LGBTQIA+. În plus, reuniunea inaugurală UE-Taiwan privind cooperarea în materie de securitate și sănătate în muncă a avut loc în mai 2021, iar a doua în mai 2022, în cadrul căreia ambele părți au discutat despre gestionarea riscului de agenți cancerigeni la locul de muncă și gestionarea siguranței pentru sectorul industrial 4.0.

Taiwanul a organizat alegeri prezidențiale în ianuarie 2020. Tsai Ing-wen, liderul Partidului Democratic Progresist, a obținut un al doilea mandat cu 57,1 % din voturi, învingându-l pe Han Kuo yu din Kuomintang (Partidul Naționalist Chinez), care a obținut 38,6 %. Independența față de China continentală este principalul subiect al politicii taiwaneze, în timp ce China exercită presiuni diplomatice, economice, militare și psihologice asupra Taiwanului.

Tensiunile dintre China și Taiwan au escaladat de când președintele taiwanez Tsai Ing-wen a câștigat alegerile în 2016. China a întreprins acțiuni agresive, sporind frecvența și amploarea operațiunilor de patrulare efectuate de bombardiere, avioane de luptă și aeronave de supraveghere în jurul Taiwanului. La 31 mai 2022, Taiwanul raportase 465 de incursiuni, ceea ce reprezintă o creștere de aproape 50 % față de 2021. În plus, în 2022, Taiwanul a raportat aproximativ cinci milioane de atacuri cibernetice pe zi din China, îndreptate împotriva agențiilor sale guvernamentale, a întreprinderilor de semiconductoare și a instituțiilor financiare. Parlamentul a încurajat în mod repetat cooperarea bilaterală mai strânsă între UE și Taiwan în domenii precum comerțul, cercetarea, cultura, educația, schimbările climatice și protecția mediului, exprimându-și sprijinul pentru lansarea negocierilor privind un acord bilateral de investiții UE-Taiwan. Parlamentul a adoptat o [rezoluție în septembrie 2021](#) care solicită realizarea de progrese în ceea ce privește un acord de investiții UE-Taiwan. Parlamentul a sprijinit, de asemenea, participarea semnificativă a Taiwanului la organizații internaționale, precum Organizația Mondială a Sănătății și Organizația Aviației Civile Internaționale. De asemenea, Parlamentul a îndemnat în mod repetat China să se abțină de la acte de provocare militară împotriva Taiwanului, subliniind că toate diferendele dintre China și Taiwan ar trebui soluționate prin mijloace pașnice, în temeiul dreptului internațional.

Taiwanul este esențial pentru UE ca furnizor mondial în sectoare-cheie de înaltă tehnologie, în special de semiconductori. La inițiativa Comisiei pentru afaceri externe, Parlamentul a adoptat o [recomandare specifică privind relațiile dintre UE și Taiwan în octombrie 2021](#), solicitând demararea urgentă a lucrărilor pentru un acord bilateral de investiții cu autoritățile taiwaneze în vederea întăririi legăturilor economice bilaterale.



Parlamentul sprijină includerea Taiwanului în strategia indo-pacifică a UE și încurajează dialogul și cooperarea cu Taiwanul în toate sectoarele industriale și lanțurile de aprovizionare, în special în industriile importante din punct de vedere strategic, cum ar fi tehnologiile semiconductoare (Taiwanul produce două treimi dintre semiconductorii din lume și 90 % dintre semiconductorii de înaltă calitate).

[Comisia specială privind ingerințele externe în toate procesele democratice \(INGE\) a vizitat Taipeiul în perioada 3-5 noiembrie 2021](#), aceasta fiind prima vizită oficială a Parlamentului în Taiwan. INGE a dorit să studieze experiențele taiwaneze în abordarea campaniilor de ingerință și manipulare și a discutat despre sistemul inovator al Taiwanului de combatere a campaniilor de dezinformare și a altor tipuri de atacuri hibride.

Vizita în Taiwan a președintei Camerei Reprezentanților din SUA, Nancy Pelosi, în august 2022 a fost vizita celui mai înalt demnitar al SUA în Taiwan în ultimii 25 ani. Au urmat multe alte vizite occidentale la nivel înalt. China a considerat că aceste vizite străine în insulă reprezintă o ingerință în afacerile sale și o recunoaștere de facto a suveranității Taiwanului. Beijing a răspuns prin desfășurarea de exerciții militare fără precedent ca amplasare în șapte zone desemnate din jurul Taiwanului, utilizând până la 11 rachete balistice, dintre care cel puțin cinci au zburat deasupra Taiwanului și, prin urmare, au constituit o blocadă virtuală a spațiului maritim și aerian al Taiwanului. Cinci dintre rachetele balistice ale Chinei au aterizat în zona economică exclusivă a Japoniei, iar exercițiile militare la scară largă au fost însoțite de atacuri cibernetice intense împotriva Taiwanului.

Purtătorul de cuvânt al Comisiei a declarat că UE este interesată de menținerea păcii și a statu-quo-ului în Strâmtoarea Taiwan. Tensiunile ar trebui soluționate prin dialog și ar trebui menținute canale adecvate de comunicare pentru a reduce riscurile care decurg din erori de calcul.

În septembrie 2022, Parlamentul a adoptat o rezoluție referitoare la [situația din Strâmtoarea Taiwan](#), criticând escaladarea militară a Chinei și respingând constrângerea economică exercitată de China. Parlamentul a salutat planul Lituaniei de a deschide un birou de reprezentare comercială în Taipei și a invitat alte state membre să urmeze acest exemplu și să își consolideze relațiile cu Taiwanul.

C. Hong Kong

UE acordă o importanță deosebită gradului ridicat de autonomie al Hong Kong-ului, care trebuie menținut în conformitate cu Legea fundamentală și cu angajamentele internaționale. Respectarea în continuare a drepturilor și libertăților fundamentale și independența sistemului judiciar rămân esențiale pentru dezvoltarea Hong Kong-ului. Relațiile dintre UE și Hong Kong acoperă comerțul, dezvoltarea economică, cooperarea vamală, inovarea și tehnologia, concurența, siguranța alimentară, mediul și educația. UE este al doilea partener comercial al Hong Kong-ului în comerțul cu mărfuri, după China continentală. În 2021, în Hong Kong erau prezente cel puțin 1 614 companii din UE, iar multe dintre acestea utilizau Hong Kong-ul ca sediu regional. Comerțul bilateral cu mărfuri s-a ridicat la 30,5 miliarde EUR, ceea ce reprezintă o creștere de 2,5 % față de 2020. Exporturile UE de mărfuri către Hong Kong s-au ridicat la 23,5 miliarde EUR, în timp ce importurile din Hong Kong s-au ridicat la 7 miliarde



EUR, ceea ce a dus la un excedent comercial de 16,5 miliarde EUR. UE a fost al treilea partener comercial al Hong Kong-ului în comerțul cu mărfuri în 2021, după China continentală și Taiwan.

Ca urmare a îmbunătățirii bunei guvernante, în martie 2019, UE a eliminat Hong Kong-ul de pe lista de supraveghere a [jurisdicțiilor fiscale necooperante](#). UE este profund îngrijorată de Legea privind securitatea națională (LSN), impusă de China la 30 iunie 2020. Vicepreședintele Comisiei/Înaltul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate și-a exprimat îngrijorarea cu privire la conformitatea LSN cu Legea fundamentală a Hong Kong-ului, cu Declarația comună chino-britanică din 1984 și cu angajamentele internaționale ale Chinei. LSN a fost utilizată pentru a suprima mișcarea pro-democrație din Hong Kong, astfel că exprimarea opiniilor percepute ca fiind în conflict cu linia guvernamentală poate duce la arestări și încarcerări. Un alt aspect îngrijorător este aplicarea sa extrateritorială.

În iulie 2020, UE și statele sale membre și-au reiterat sprijinul pentru gradul ridicat de autonomie al Hong Kong-ului în temeiul principiului „o țară, două sisteme”, stabilind totodată un pachet coordonat de măsuri în domenii, cum ar fi politica în materie de azil, migrație, vize și ședere, în special acordurile de extrădare cu statele membre. Pachetul a inclus exporturi de echipamente și tehnologii sensibile specifice pentru utilizare finală în Hong Kong, burse și schimburi academice pentru studenții din Hong Kong, precum și sprijin pentru societatea civilă. Guvernul a amânat alegerile din 2020 pentru cea de-a șaptea legislatură a Consiliului Legislativ din Hong Kong, folosind răspândirea COVID-19 pentru a-și justifica decizia. Alegerile au avut loc în decembrie 2021 și, în mod deloc surprinzător, candidații pro-China au câștigat. VP/ÎR Josep Borrell a afirmat că UE consideră că aceste alegeri, în combinație cu presiunea continuă asupra societății civile, reprezintă încă un pas către eliminarea principiului „o țară, două sisteme”. În plus, în mai 2022, cei 1 500 de membri ai Comisiei electorale au votat pentru un singur candidat, John Lee Ka-chiu, în calitate de nou șef al executivului. Susținerea votanților pentru Lee a fost de 99 %, față de 66 % pentru predecesoarea sa, Carrie Lam, care condusese Hong Kong-ul din 2017.

[Recomandarea Parlamentului din decembrie 2017](#), adoptată la 20 de ani de la crearea Regiunii Administrative Speciale Hong Kong, a subliniat că respectarea Legii fundamentale este extrem de importantă pentru continuarea întăririi relațiilor cu UE. Parlamentul a condamnat imixtiunea constantă a Chinei în afacerile interne ale Hong Kong-ului, care ar putea periclita viabilitatea pe termen lung a modelului „o țară, două sisteme”. Într-o [rezoluție din iunie 2020](#), Parlamentul a calificat introducerea unilaterală a legislației naționale în materie de securitate drept un atac clar la adresa autonomiei Hong Kong-ului, a statului de drept și a libertăților fundamentale. Potrivit Declarației comune, care a fost înregistrată la ONU ca tratat obligatoriu din punct de vedere juridic, China are obligația de a respecta gradul ridicat de autonomie al Hong Kong-ului, precum și drepturile și libertățile sale.

Într-o [rezoluție din ianuarie 2021](#) referitoare la reprimarea opoziției democratice în Hong Kong, Parlamentul a solicitat eliberarea imediată și necondiționată a persoanelor arestate în Hong Kong în primele două săptămâni ale anului 2021, precum și a tuturor persoanelor arestate anterior pentru infracțiuni în temeiul LSN. Parlamentul a îndemnat din nou autoritățile să respecte statul de drept, drepturile omului, principiile democratice



și gradul ridicat de autonomie al Hong Kong-ului și să se abțină imediat de la utilizarea în continuare a LSN pentru a elimina drepturile la libertatea de exprimare, de întrunire pașnică și de asociere.

În iulie 2021, Parlamentul a adoptat [o rezoluție referitoare la Hong Kong, în special cazul ziarului Apple Daily](#), condamnând limitarea libertății de exprimare și îndemnând autoritățile din Hong Kong să-i elibereze imediat și necondiționat pe toți jurnaliștii și alți activiști arestați în temeiul LSN și să renunțe la toate acuzațiile împotriva lor.

În ianuarie 2022, Parlamentul a adoptat altă [rezoluție referitoare la încălcări ale libertăților fundamentale în Hong Kong](#), condamnând ferm atacurile îndreptate împotriva opoziției în general, indiferent dacă acestea sunt ONG-uri, organe de presă sau civili. Rezoluția a propus crearea de oportunități academice din motive umanitare pentru persoanele din Hong Kong care suferă din cauza poziției coercitive a Chinei.

D. Japonia

Fiind parteneri strategici din 2003, UE și Japonia împărtășesc valori fundamentale precum respectarea drepturilor omului, democrația și statul de drept, precum și un angajament ferm față de dezvoltarea durabilă, multilateralism și un sistem bazat pe norme al Organizației Mondiale a Comerțului (OMC). Japonia s-a angajat să pună în mod efectiv în aplicare Acordul de la Paris privind schimbările climatice și alte acorduri multilaterale în domeniul mediului. Cu toate acestea, există unele aspecte care provoacă îngrijorarea Uniunii: aplicarea de către Japonia a pedepsei cu moartea, vânătoria de balene și răpirile copiilor de către unul dintre părinți din UE în Japonia.

UE și Japonia și-au actualizat relațiile strategice bilaterale în februarie 2019, prin punerea în aplicare provizorie a acordului de parteneriat strategic și intrarea în vigoare a acordului de parteneriat economic (APE). APE-ul este cel mai important acord comercial bilateral încheiat vreodată de UE, deoarece acoperă aproape o treime din produsul intern brut mondial, aproape 40 % din comerțul mondial și o populație peste 600 de milioane de persoane. APE cuprinde, de asemenea, angajamente privind comerțul cu mărfuri și cu servicii și oferă un cadru care promovează investițiile bilaterale. Acesta stabilește, de asemenea, obiective ambițioase pentru dezvoltarea durabilă și include, pentru prima dată, un angajament specific față de Acordul de la Paris privind schimbările climatice. UE și Japonia au semnat un [acord privind siguranța aviației civile](#) la 22 iunie 2020. Reciprocitatea regimului de călătorii fără viză pentru cetățenii UE în Japonia rămâne o problemă în relațiile bilaterale, deoarece cetățenii japonezi beneficiază de acces fără viză în UE.

Japonia este al doilea partener comercial al UE din Asia, după China, valoarea totală a schimburilor comerciale ridicându-se la 109 miliarde EUR în 2020. Exporturile UE către Japonia s-au ridicat la 54,9 miliarde EUR în 2020. UE a înregistrat un excedent în comerțul cu mărfuri de 0,5 miliarde EUR. În ceea ce privește comerțul cu servicii, în 2018, UE a exportat servicii în valoare de 35 de miliarde EUR către Japonia și a importat servicii în valoare de 18 miliarde EUR din Japonia, UE înregistrând un excedent de 16,3 miliarde EUR în comerțul cu servicii.

Cele două părți își mențin angajamentul de a intensifica relațiile de investiții prin încheierea în viitor a unui acord separat de investiții, care ar include standarde de protecție a investitorilor/investițiilor și un mecanism de soluționare a litigiilor. UE și



Japonia au încheiat negocierile privind un nivel adecvat de protecție a datelor în iulie 2018 și au adoptat, în ianuarie 2019, decizii de recunoaștere reciprocă a sistemelor de protecție a datelor ca fiind „echivalente”, creând cel mai mare spațiu de fluxuri de date securizate din lume.

Ca urmare a pandemiei de COVID-19, summitul UE-Japonia de la Tokyo din 2020 a fost transformat într-o reuniune a liderilor UE-Japonia, la 26 mai 2020. Liderii și-au reafirmat angajamentul față de eforturile comune de combatere a efectelor pandemiei de COVID-19 și față de colaborarea pentru dezvoltarea vaccinurilor. În cadrul G7, UE și Japonia s-au angajat, de asemenea, să urmărească o accelerare a redresării economice globale. Acestea s-au angajat și să coopereze în domeniul schimbărilor climatice și al cercetării, considerând Pactul verde și Agenda digitală drept mijloace de consolidare în continuare a cooperării. UE și Japonia și-au reconfirmat cooperarea privind pacea și securitatea, precum și privind combaterea campaniilor de dezinformare.

La 25 ianuarie 2021, Consiliul Uniunii Europene a purtat o discuție cu ministrul de externe al Japoniei, Toshimitsu Motegi, despre abordările lor respective cu privire la regiunea indo-pacifică, convenind că ar fi benefice o implicare sporită a UE în regiune și o cooperare consolidată cu Japonia și cu alți parteneri care împărtășesc aceeași viziune. A existat un interes reciproc pentru promovarea cooperării în materie de conectivitate, securitate maritimă, mediu și schimbări climatice, comerț și investiții, aspecte digitale, promovare a multilateralismului și menținere a ordinii internaționale bazate pe norme.

Cel de-al 28-lea summit UE-Japonia a avut loc la Tokyo în mai 2022 pentru a reafirma angajamentele asumate de părți în cadrul APE UE-Japonia și al Acordului de parteneriat strategic, întemeiate pe interese comune și valorile comune ale libertății, respectării drepturilor omului, democrației, statului de drept, comerțului deschis, liber și echitabil, multilateralismului eficace și ordinii internaționale bazate pe norme. Liderii UE și ai Japoniei au solicitat Rusiei să înceteze imediat agresiunea militară împotriva Ucrainei și să își retragă necondiționat toate forțele și să respecte pe deplin integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei în cadrul frontierelor sale recunoscute la nivel internațional. Liderii au sprijinit Ucraina, în cooperare cu G7 și cu alte țări care împărtășesc aceeași viziune, prin sancțiuni suplimentare împotriva Rusiei. Președintele Consiliului European, Charles Michel, a declarat că Japonia este cel mai apropiat partener strategic al UE în regiunea indo-pacifică și că războiul Rusiei împotriva Ucrainei a arătat că o cooperare mai strânsă este o necesitate vitală. UE și Japonia au adoptat, de asemenea, o declarație comună și au lansat parteneriatul digital pentru a promova cooperarea și a contribui la asigurarea unei transformări digitale de succes, care să aducă solidaritate, prosperitate și sustenabilitate. Liderii au discutat și despre modalitățile de cooperare pentru a menține stabilitatea piețelor mondiale ale energiei și pentru a contribui la asigurarea diversificării surselor de aprovizionare cu energie și a securității aprovizionării. În ceea ce privește securitatea și apărarea, UE și Japonia s-au angajat să își intensifice în continuare consultările strânse, inclusiv cele despre neproliferare și dezarmare și contracararea amenințărilor hibride. UE și Japonia vor continua să pună în aplicare Alianța verde UE-Japonia, lansată la summitul din



2021. Acestea au reafirmat importanța cooperării în domenii precum hidrogenul mai curat, siguranța nucleară, energia din surse regenerabile și reciclarea carbonului.

Ca parte integrantă a îmbunătățirii relației strategice bilaterale UE-Japonia, Parlamentul European și Dieta Japoniei își consolidează dialogul interparlamentar. Acest lucru a dus la adoptarea de către Parlament a două rezoluții în decembrie 2018: o [rezoluție care însoțește încheierea Parteneriatului strategic UE-Japonia](#) și o [rezoluție care însoțește încheierea Acordului de parteneriat economic UE-Japonia](#). În iulie 2020, Parlamentul a adoptat o [rezoluție](#) referitoare la răpirile internaționale și pe plan intern de către unul dintre părinți ale copiilor din UE în Japonia, evidențiind situația copiilor afectați de răpirea de către unul dintre părinți în Japonia și subliniind faptul că legile și hotărârile judecătorești relevante nu sunt puse în aplicare. Alte rezoluții importante pentru relațiile cu Japonia adoptate recent sunt rezoluțiile din 21 ianuarie 2021 referitoare la [conectivitate și relațiile UE-Asia](#), din 7 iunie 2022 referitoare la [UE și provocările la adresa securității din regiunea indo-pacifică](#) și din 5 iulie 2022 referitoare la [strategia indo-pacifică în domeniul comerțului și al investițiilor](#).

În urma demisiei prim-ministrului Japoniei cu cel mai lung mandat, Shinzo Abe, noul prim-ministru, Yoshihide Suga, și-a început mandatul în septembrie 2020 și a fost urmat de Fumio Kishida la începutul lunii octombrie 2021. La 31 octombrie 2021, în Japonia au avut loc alegeri generale pentru alegerea membrilor Camerei Reprezentanților pentru o legislatură de patru ani. Partidul Liberal Democrat (PLD) aflat la guvernare a menținut o majoritate confortabilă, deși a pierdut câteva locuri.

Japonia și întreaga lume au fost profund șocate de asasinarea fostului prim-ministru Shinzo Abe la 8 iulie 2022, în Nara, unde făcea campanie pentru alegerile din 2022 pentru Camera Consilierilor din Japonia. Alegerile au avut loc doar două zile mai târziu, la 10 iulie 2022, pentru a alege jumătate din camera superioară pentru un mandat de șase ani. PLD și-a mărit ușor numărul de locuri și a fost stabilit un nou record, 28 % din locuri fiind câștigate de candidate femei.

E. Coreea de Sud (Republica Coreea)

Relațiile dintre UE și Coreea de Sud datează din 1997, în urma Acordului de cooperare și asistență administrativă reciprocă în domeniul vamal.

Coreea de Sud este unul dintre cei 10 parteneri strategici importanți ai UE, iar parteneriatul strategic UE-Coreea de Sud se bazează pe trei piloni principali, susținuți de trei acorduri-cheie:

- [Acordul-cadru UE-Coreea de Sud](#), în vigoare din iunie 2014, care oferă structura generală a parteneriatului strategic și a cooperării bilaterale cuprinzătoare. Comitetul mixt asigură și monitorizează punerea sa în aplicare.
- [Acordul de liber schimb \(ALS\) UE-Coreea de Sud](#), ratificat în decembrie 2015. Coreea de Sud a fost prima țară asiatică care a semnat un ALS cu UE, iar acest ALS este unul dintre cele mai ambițioase acorduri comerciale ale UE, mergând mai departe decât alte acorduri anterioare. ALS-ul vizează eliminarea barierelor din calea comerțului bilateral, crearea unei piețe extinse și sigure pentru bunuri și servicii și crearea unui mediu stabil pentru investiții.



- [Acordul-cadru de participare UE-Coreea de Sud privind gestionarea crizelor](#), în vigoare din 2016, care consolidează parteneriatul strategic în materie de securitate, permițând Coreei de Sud să participe la operațiunile UE de gestionare a crizelor cu caracter civil și militar. Acordul-cadru de participare facilitează, de asemenea, implicarea Coreei de Sud în misiunile și operațiunile politicii de securitate și apărare comune (PSAC) a UE pentru a îmbunătăți eficacitatea răspunsului la crize.

Cea de a 18-a reuniune a Comitetului mixt UE-Coreea de Sud a avut loc la Seul în iunie 2022. Comitetul a condamnat invadarea Ucrainei de către Rusia și a convenit că Rusia trebuie să respecte integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei în cadrul frontierelor sale recunoscute la nivel internațional. UE și Coreea de Sud s-au angajat, de asemenea, să își unească forțele pentru a consolida punerea în aplicare a Acordului de la Paris, inclusiv în perioada premergătoare COP27 de la Sharm El Sheikh, și să încurajeze adoptarea unui cadru global pentru biodiversitate post-2020 extrem de ambițios în perioada premergătoare COP15 de la Montreal, sprijinit de o tranziție către o economie circulară și energie curată. Acestea au analizat, de asemenea, perspectivele instituirii a unui parteneriat verde UE-Republica Coreea.

În mai 2021, Coreea de Sud a găzduit, la Seul, summitul Parteneriatului pentru creștere verde (privind mediul), care a emis Declarația de la Seul, care susține menținerea creșterii temperaturii globale sub 2 °C, în loc de 1,5 °C, peste nivelul temperaturii preindustriale. Liderii au încurajat creșterea cheltuielilor naționale pentru reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, accelerarea eforturilor pentru eliminarea energiei din surse neregenerabile și cooperarea în vederea soluționării problemei deșeurilor de plastic din ecosistemele marine.

Din 2011, comerțul bilateral a continuat să crească, chiar și în timpul pandemiei de COVID-19 și a ajuns la aproape 90 de miliarde EUR în 2020. Comerțul total cu mărfuri a crescut cu 45,9 % între 2010 și 2020. În 2020, UE a fost a treia sursă de importuri a Coreei de Sud (11,8 %) și a patra cea mai importantă destinație a exporturilor (9,3 %). Cu toate acestea, în unele domenii, există în continuare dificultăți, iar UE solicită Coreei de Sud să elimine obstacolele persistente din calea importurilor de produse de origine animală din UE și să ratifice Convenția nr. 105 a Organizației Internaționale a Muncii (OIM) privind munca forțată.

Sectorul științei și al tehnologiei din Coreea de Sud este unul dintre cele mai avansate din lume. Acesta încearcă să se concentreze asupra inovării și are rezultate impresionante în domeniul roboticii și al inteligenței artificiale (IA), deschizând noi oportunități pentru intensificarea cooperării științifice și tehnologice cu UE. A fost stabilită deja o cooperare mai strânsă în domeniul amenințărilor cibernetice, întrucât Coreea de Sud are o economie cu un grad ridicat de digitalizare și elaborează o strategie națională în materie de securitate cibernetică, după ce a fost afectată de pirateria informatică și de atacuri de pe urma cărora au avut de suferit milioane de persoane și site-uri oficiale. Coreea de Nord (RPDC) a fost acuzată că a complotat la comiterea majorității atacurilor cibernetice majore. În noiembrie 2020, UE și Coreea de Sud au organizat cel de al șaselea dialog cibernetic, care a adus sprijinul comun pentru instituirea unui program de acțiune. Programul va contribui la diseminarea unui comportament responsabil în spațiul cibernetic și la soluționarea problemelor



cibernetice în contextul securității internaționale în cadrul Organizației Națiunilor Unite. Alegerile prezidențiale care au avut loc în martie 2022 au fost câștigate de conservatorul Yoon Suk-yeol, în urma unei curse foarte strânse. Președintele Yoon a obținut o victorie la limită împotriva lui Lee Jae-myung din Partidul Democrat, datorită promisiunilor de a combate inegalitatea între clase. Cel de-al optulea scrutin local a avut loc în iunie 2022 și a coincis cu alegerile parțiale pentru locurile vacante din Adunarea Națională. Acestea au fost primele alegeri la nivel național sub conducerea președintelui Yoon Suk-yeol după preluarea mandatului la 10 mai 2022. Partidul de guvernământ al președintelui Yoon Suk-yeol a câștigat 12 din cele 17 posturi importante de primari și guvernatori de provincii, mărin și mai mult influența conservatoare a lui Yoon la mai puțin de trei luni de la câștigarea alegerilor prezidențiale.

În aprilie 2021, Coreea de Sud a finalizat ratificarea a trei convenții importante ale Organizației Internaționale a Muncii (OIM): Convenția privind libertatea sindicală și apărarea dreptului sindical, Convenția privind aplicarea principiilor dreptului de organizare și negociere colectivă și Convenția privind munca forțată, dar încă nu a ratificat Convenția privind abolirea muncii forțate.

Coreea de Sud susține că Japonia îi datorează în continuare despăgubiri în urma celui de Al Doilea Război Mondial. Relațiile rămân tensionate, în ciuda eforturilor de a restabili legăturile în temeiul unui tratat din 1965. Un aspect deosebit de controversat este cel al „femeilor de reconfortare” (femei care au fost sclave sexuale între 1932 și 1945). Coreea de Sud și-a exprimat, de asemenea, îngrijorarea cu privire la planurile Japoniei de a elibera apa contaminată de la centrala sa de la Fukushima în Oceanul Pacific, ceea ce va afecta viața marină și, prin urmare, industria pescuitului. Politică externă a președintelui Yoon Suk-yeol a implicat o apropiere de Japonia pentru a soluționa disputele actuale și barierele comerciale. După ani în așteptare din cauza pandemiei de COVID-19, Coreea de Sud și Statele Unite și-au reluat exercițiile militare comune în august 2022, în urma deciziei președintelui Yoon Suk-yeol de a promova descurajarea. Anterior, Statele Unite, Coreea de Sud și Japonia au participat la un exercițiu apărare împotriva rachetelor balistice în largul coastelor insulelor Hawaii în primăvara anului 2022, demonstrând îmbunătățirea relațiilor dintre Seul și Tokyo.

Parlamentul este extrem de preocupat de relațiile inter-coreene. În perioada aprilie-septembrie 2018, au avut loc trei summituri inter-coreene în vederea denuclearizării, însă dialogul și cooperarea au stagnat în urma summitului SUA-Coreea de Nord de la Hanoi din 2019 și s-au înrăutățit din nou în august 2019, în urma unui exercițiu militar comun SUA-Coreea de Sud. Tensiunile s-au accentuat odată cu lansarea de către Coreea de Nord a rachetelor cu rază scurtă de acțiune în martie 2020 și cu explozia din iunie 2020 a biroului de legătură inter-coreean din Kaesong și decesul unui cetățean sud-coreean pe teritoriul Coreei de Nord. Președintele Coreei de Sud, Yoon Suk-yeol, a anunțat, la 15 august 2022, că va oferi Phenianului un pachet masiv de ajutoare în schimbul denuclearizării, care ar îmbunătăți în mod semnificativ economia Coreei de Nord dacă țara ar iniția un proces autentic și substanțial de denuclearizare. UE sprijină o soluție diplomatică pentru criza nucleară coreeană și intenționează să își continue strategia de „implicare critică”. Parlamentul este singura instituție a UE care are relații diplomatice oficiale cu Coreea de Nord.



F. Coreea de Nord (Republica Populară Democrată Coreeană)

UE are o politică de „implicare critică” față de Coreea de Nord, care îmbină presiunea sub forma sancțiunilor și a altor măsuri cu menținerea canalelor de comunicare. Relațiile bilaterale sunt limitate și nu sunt în vigoare tratate bilaterale politice sau comerciale. Cu excepția ajutorului umanitar, cooperarea pentru dezvoltare a UE – legată îndeosebi de securitatea alimentară – este supusă considerentelor politice, sancțiunilor ONU și altor constrângeri. UE nu are un program bilateral de asistență pentru dezvoltare cu Coreea de Nord. Șase state membre ale UE au ambasade la Phenian, alături de Biroul francez de cooperare culturală. Un număr semnificativ de state membre ale UE și-au acreditat ambasadori pentru Coreea de Nord rezidenți în Seul. Închiderea frontierelor de către Coreea de Nord în ianuarie 2020 a dus la dificultăți în ceea ce privește ieșirea din țară și intrarea în țară a personalului, iar prezența diplomatică a fost redusă.

Sancțiunile UE împotriva Coreei de Nord, adoptate ca reacție la activitățile țării de dezvoltare a armelor nucleare și a rachetelor balistice, sunt cele mai dure sancțiuni adoptate împotriva vreunei țări. UE a pus în aplicare toate rezoluțiile relevante ale Consiliului de Securitate al ONU (CSONU) și a instituit propriul regim autonom de sancțiuni, care completează și consolidează sancțiunile adoptate de ONU. În septembrie 2020, UE a desfășurat a patra rundă de contacte cu țări terțe, încurajându-le să pună în aplicare pe deplin rezoluțiile CSONU. La 22 martie 2021, pentru prima dată, [UE a anunțat sancțiuni legate de drepturile omului împotriva Coreei de Nord](#) în cadrul regimului mondial de sancțiuni al UE în materie de drepturi ale omului. Lista include doi miniștri, precum și Parchetul Central pentru sprijinirea activităților represive.

Coreea de Nord și-a intensificat programul nuclear în 2017, sporind tensiunile cu Statele Unite și Coreea de Sud. Deși politica SUA a fost să aplice o presiune maximă, fostul președinte al Coreei de Sud, Moon Jae-in, s-a implicat în detensionare și s-a întâlnit de trei ori în 2018 cu liderul nord-coreean Kim Jong-un. Cu toate acestea, după eșecul summitului din 2019 de la Hanoi dintre președintele Trump și Kim Jong-un, tensiunile și neîncrederea au crescut. Începând din iulie 2021, Agenția Internațională pentru Energie Atomică a raportat intensificarea activității nucleare la Centrul de Cercetare Nucleară de la Yongbyon, cu un reactor experimental de cinci megawați. Denunțând exercițiile militare comune realizate de Statele Unite și Coreea de Sud în august 2021, Coreea de Nord a anunțat că își va extinde programul nuclear dacă Statele Unite nu încetează politica de sancțiuni. Din septembrie 2021, Coreea de Nord a efectuat teste cu noi rachete de croazieră cu rază lungă de acțiune care pot zbura mai jos și cu traiectorii foarte plane, ceea ce face dificilă interceptarea lor. Aceasta a efectuat cele mai importante teste cu rachete balistice în 2022, arătând că rachetele sale intercontinentale ar putea ajunge în Statele Unite. Tensiunile au fost accentuate în martie 2022 prin lansarea de către Coreea de Nord a unui nou tip de rachetă balistică intercontinentală, Hwasong-17, cea mai mare rachetă a Coreei de Nord până în prezent, a cărei altitudine o depășește pe cea a oricărui tip anterior de rachetă balistică intercontinentală testată, ajungând la 6 000 km. Liderul nord-coreean Kim Jong-un a ținut un discurs în care a sugerat că în cursul anului 2022 vor avea loc mai multe teste nucleare. Coreea de Sud își consolidează capacitățile de apărare și cooperarea militară cu Statele Unite, inclusiv prin participarea la exerciții militare comune la scară



largă și prin desfășurarea de sisteme suplimentare de apărare antiaeriană ale SUA. Strategia Coreei de Nord este de a obliga Statele Unite să redeschidă negocierile privind sancțiunile și ajutorul umanitar. Tensiunile au afectat relațiile intercoreene și au mărit riscurile pentru securitatea regională. Reluarea de către Coreea de Nord a testelor cu rachete în 2022, împreună cu invadarea Ucrainei de către Rusia, reprezintă o problemă majoră pentru președintele Coreei de Sud, Yoon Seok-yeol, care adoptă o abordare intransigentă.

UE a condamnat lansările de rachete, solicitând Coreei de Nord să își respecte obligațiile care îi revin în temeiul rezoluțiilor CSONU, să se abțină de la orice acțiuni care dăunează mediului și să continue eforturile diplomatice și dialogul. UE și-a exprimat angajamentul în favoarea denuclearizării. Atât timp cât Coreea de Nord nu își va respecta obligațiile care îi revin în temeiul rezoluțiilor CSONU, UE va continua să pună în aplicare cu strictețe sancțiunile, încurajând totodată comunitatea internațională să facă același lucru. Parlamentul a adoptat mai multe rezoluții prin care condamnă Coreea de Nord pentru programele sale nucleare și de rachete balistice și și-a exprimat îngrijorarea profundă cu privire la deteriorarea situației drepturilor omului în această țară.

În septembrie 2022, Adunarea Supremă a Poporului din Coreea de Nord a adoptat o lege care face ca statutul nuclear al țării să fie ireversibil și permite atacuri nucleare preventive în cazul în care se detectează un atac iminent.

Jorge Soutullo / Samuel Cantell / Stefania Gazzina / Airis Meier
10/2022

